

32002R1799

L 274/1

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

11.10.2002

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1799/2002
z dnia 8 października 2002 r.
nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz poliestrowych włókien odcinkowych
pochodzących z Białorusi

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym”), w szczególności jej art. 11 ust. 2 i 3 oraz art. 13,

uwzględniając wniosek Komisji, przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. POSTĘPOWANIE

1. Poprzednie dochodzenia

(1) W lipcu 1996 r. nałożono rozporządzeniem (WE) nr 1490/96⁽²⁾ ostateczne cło antydumpingowe na przywóz włókien odcinkowych z poliestru (WPO) pochodzących z Białorusi. W 1997 r. rozporządzeniem (WE) nr 2513/97⁽³⁾ środki te zostały poszerzone i objęły także przywóz kabla z włókna poliestrowego (KWP) pochodzącego z Białorusi, który prowadzono obchodząc pierwotne środki.

2. Dochodzenia dotyczące innych krajów

(2) Ostateczne środki antydumpingowe obowiązują w chwili obecnej wobec przywozu WPO pochodzących z Tajwanu (rozporządzenie Rady (WE) nr 1728/1999)⁽⁴⁾, Australii, Indonezji, Tajlandii (rozporządzenie Rady (WE)

nr 1522/2000⁽⁵⁾) oraz z Korei Południowej i Indii (rozporządzenie Rady (WE) nr 2852/2000⁽⁶⁾).

(3) Rozporządzeniem Rady (WE) nr 902/2001⁽⁷⁾ nałożono ostateczne wyrównawcze należności celne na przywóz WPO pochodzących z Australii i Indonezji.

3. Obecne dochodzenie

3.1. *Wnioski w sprawie przeglądu tymczasowego oraz przeglądu w związku z wygaśnięciem*

(4) W październiku 1999 r. Komisja otrzymała wniosek o wszczęcie przeglądu tymczasowego ostatecznych ceł antydumpingowych (rozporządzenie (WE) nr 1490/96) obowiązujących w odniesieniu do przywozu do Wspólnoty WPO pochodzących z Białorusi. Po tym wniosku, dnia 27 kwietnia 2001 r., złożono kolejny wniosek dotyczący rozpoczęcia przeglądu w związku z wygaśnięciem.

(5) Wniosek o przegląd tymczasowy został wniesiony przez jedynego eksportera z Białorusi, Khimvolokno Industrial Group VSV Trading Co. („Khimvolokno”). Wniosek o przegląd tymczasowy oparty był o dowody *prima facie*, dostarczone przez składającego wniosek, związane między innymi z faktem, że ceny krajowe w kraju analogicznym, na podstawie których ustanowiono środki, uległy zmianie o trwałym charakterze.

(6) Wniosek o przegląd w związku z wygaśnięciem został złożony przez Międzynarodowy Komitet Rayonu i Włókien Syntetycznych („MKRWS”) działający w imieniu producentów Wspólnoty, reprezentujących znaczną część całkowitej produkcji WPO Wspólnoty. W uzasadnieniu wniosku o przegląd w związku z wygaśnięciem podano, że z uwagi na wygaśnięcie obowiązujących środków istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu i szkody dla przemysłu wspólnotowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2238/2000 (Dz.U. L 257 z 11.10.2000, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 189 z 30.7.1996, str. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 346 z 17.12.1997, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 204 z 4.8.1999, str. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 175 z 14.7.2000, str. 10.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 332 z 28.12.2000, str. 17.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 127 z 9.5.2001, str. 20.

3.2. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania

- (7) Ustaliwszy istnienie wystarczających dowodów pozwalających na wszczęcie przeglądu tymczasowego i po konsultacji z Komitetem Doradczym Komisja ogłosiła, poprzez zawiadomienie („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”) opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* ⁽¹⁾, wszczęcie, na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, dochodzenia w kwestii przywozu do Wspólnoty WPO pochodzących z Białorusi, ograniczonego w swoim zakresie do badania dumpingu.
- (8) Po konsultacji z Komitetem Doradczym Komisja ogłosiła poprzez zawiadomienie o wszczęciu postępowania opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* ⁽²⁾ wszczęcie, na mocy art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, dochodzenia w kwestii przywozu do Wspólnoty KWP pochodzącego z Białorusi.

3.3. Okres dochodzenia

- (9) Okres dochodzenia dumpingu do celów przeglądu tymczasowego trwał od dnia 1 października 1999 r. do dnia 30 września 2000 r. („okres dochodzenia w związku z przeglądem tymczasowym”). Okres dochodzenia dumpingu do celów przeglądu w związku z wygaśnięciem ważności trwał od dnia 1 lipca 2000 r. do dnia 30 czerwca 2001 r. („okres dochodzenia w związku z wygaśnięciem”). Okres uznany dla przeglądu sytuacji przemysłu wspólnotowego, wykorzystany w przeglądzie w związku z wygaśnięciem, obejmował okres od dnia 1 stycznia 1997 r. do końca okresu wygaśnięcia objętego badaniem („rozważany okres”).

Ponieważ okres dochodzenia w związku z przeglądem tymczasowym i okres dochodzenia w związku z wygaśnięciem częściowo się na siebie nakładały, uznano za właściwe ze względów administracyjnych połączyć oba dochodzenia w jedno.

4. Strony zainteresowane dochodzeniem

- (10) Komisja oficjalnie powiadomiła składającego wniosek producenta eksportującego na Białorusi, MKRWS i składających wniosek producentów eksportujących Wspólnoty oraz importerów, o których wiadomo, że są zainteresowani niniejszą sprawą, organy kraju wywozu i ich przedstawicieli, korzystających z produktów ze Wspólnoty oraz stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu postępowania przeglądownego. Strony zainteresowane otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie i wnioskowania o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (11) Komisja wysłała kwestionariusze do wszystkich stron zainteresowanych i otrzymała odpowiedzi od czterech wnioskodawców, producentów Wspólnoty, jednego producenta eksportującego z Białorusi, jednego producenta z kraju analogicznego, tj. z Polski, a także od dwóch importerów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 352 z 8.12.2000, str. 6.

⁽²⁾ Dz.U. C 211 z 28.7.2001, str. 51.

- (12) Producent eksportujący z Białorusi, wnioskodawcy, producenci Wspólnoty, wspólnotowi przedstawiciele podmiotów korzystających z produktów oraz importerzy wyrazili swoje poglądy na piśmie. Wszystkim stronom, które wniosowały o to w powyższym terminie i przedstawiły istnienie szczególnych powodów, dla których powinny zostać przesłuchane, taka możliwość została zagwarantowana.
- (13) Służby Komisji poszukiwały i sprawdzały wszystkie informacje, które uznano za niezbędne do stwierdzenia, czy dumping i szkoda będą nadal występowały lub ponownie zaistnieją oraz przeglądu interesu wspólnotowego; badania przeprowadzono w lokalach następujących przedsiębiorstw:
- a) producenci Wspólnoty:
- Wellman International Ltd, Co. Meath, Irlandia,
 - Trevira GmbH & Co., Frankfurt nad Menem, Niemcy,
 - Trevira Fibras, SA, Portalegre, Portugalia,
 - Montefibre SpA, Mediolan, Włochy;
- b) niepowiązani importerzy wspólnotowi:
- Barnett Europa, Akwizgran, Niemcy;
- c) producenci z krajów analogicznych:
- Elan SA, Toruń, Polska.

B. ROZPATRYWANY PRODUKT I PRODUKT PODOBNY

1. Rozpatrywany produkt

- (14) Rozpatrywanym produktem są syntetyczne włókna odcinkowe z poliestru, niezgrzeblone, nieuczesane i nieprzerobione w inny sposób do przędzenia, które obecnie są klasyfikowane w ramach kodu CN 5503 20 00. Zazwyczaj określa się je jako poliestrowe włókna odcinkowe lub WPO. Przypomina się o tym, gdyż z powodu obchodzenia środki rozszerzono na kabel z włókna poliestrowego, w skrócie KWP, objęty kodem CN 5501 20 00, przetwarzany we Wspólnocie na WPO.
- (15) Produkt służy jako podstawowy surowiec w różnych stadiach procesu produkcyjnego produktów włókienniczych. Konsumpcja WPO we Wspólnocie polega albo na przędzeniu, tzn. wytwarzaniu włókien do produkcji materiałów włókienniczych, łączonych lub niełączonych z innymi włóknami, takimi jak bawełna i wełna, albo na wykorzystaniu włóknin takich jak uzupełnienia (fibryle), np. do wyściełania lub wypychania niektórych produktów tekstylnych, takich jak poduszki, siedzenia samochodowe oraz żakiety lub marynarki.
- (16) Produkt sprzedawany jest w różnych rodzajach, które różnią się ze względu na rozmaite cechy, takie jak grubość, długość, wytrzymałość, kurczliwość, połysk oraz traktowanie silikonem, lub na podstawie klasyfikacji na rodziny produktów, takie jak włókna regularne, puste w środku, spiralne lub dwuczściowe oraz włókna specjalne, takie jak włókna barwione, gatunkowe i trzypłatkowe.

- (17) Do celów niniejszego dochodzenia różne rodzaje traktowane są jako jedna rodzina produktów, ponieważ podstawowe cechy fizyczne różnych typów nie pociągają za sobą znaczących różnic, nawet jeśli zastosowania i jakość sprzedawanych WPO mogą być różne. Nie istnieją żadne wyraźniejsze granice oddzielające od siebie poszczególne typy i w związku z tym nakładają się one na siebie, co powoduje, że pokrewne typy ze sobą konkurują.
- (18) Tak jak w przypadkach wcześniejszych dochodzeń antidumpingowych dotyczących WPO, niektóre strony, w szczególności przedstawiciele podmiotów korzystających z produktów stwierdzili, że należy wprowadzić rozróżnienie ze względu na wykorzystywanie WPO do celów przędzenia lub innych celów, gdyż zasady ustalania cen na te dwie kategorie produktu są całkowicie różne. Sugerowano też, by kod CN dla WPO został podzielony na trzy lub cztery różne podkody, wprowadzając rozróżnienie według liczby denierów (grubość), i żeby porównywanie WPO produkowanych we Wspólnocie oraz WPO przywożonych do Wspólnoty odbywało się osobno w ramach każdego podkodu.
- (19) W motywie dziewiątym rozporządzenia (WE) nr 2852/2000 wskazano, że różne typy WPO nakładają się, jeśli chodzi o możliwość zastępowania się nawzajem i stwierdzono, że istnieje konkurencja pomiędzy poszczególnymi typami. Obecne dochodzenie potwierdziło te ustalenia. Potwierdzono także, że nie ma wyraźnej granicy dzielącej różne typy WPO, która stanowiłaby jedyny punkt wspólny łączący cechy fizyczne produktu i jego zastosowanie. W związku z tym w oparciu o dostępne fakty nie można obecnie wprowadzić rozróżnień w ramach omawianego produktu. Należy również przypomnieć, że analizy laboratoryjne nie wystarczą, by ustalić ponad wszelką wątpliwość ostateczne przeznaczenie WPO.
- (20) W obecnej sprawie należy również zwrócić uwagę, że żadna strona nie przedstawiła przekonujących argumentów lub kryteriów, które pozwoliłyby na zmianę klasyfikacji WPO i wprowadzenie podkodów. Jak stwierdzono powyżej, fizyczne cechy produktu nie są wystarczające do ustalenia jego ostatecznego przeznaczenia, a grubość (w denierach) jest tylko jedną z wielu cech produktu.
- (21) W oparciu o wyżej przedstawione fakty i okoliczności, potwierdza się, że różne typy WPO do celów niniejszego postępowania traktowane są jako jeden produkt.

2. Produkt podobny

- (22) W pierwotnym dochodzeniu, motyw 6 rozporządzenia (WE) nr 1490/96, stwierdzono, że obydwa rodzaje WPO produkowane i sprzedawane przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym i WPO produkowane i sprzedawane na rynku kraju analogicznego były w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego podobne do WPO przywożonych do Wspólnoty z Białorusi. Nie ma rzeczywistych różnic między podstawowymi cechami

fizycznymi i zastosowaniem WPO przywożonych do Wspólnoty z Białorusi a WPO produkowanych przez składających wniosek producentów Wspólnoty i sprzedawanych na rynku wspólnotowym. WPO pochodzących z Białorusi również mają podstawowe cechy i zastosowanie podobne do WPO produkowanych i sprzedawanych w kraju analogicznym. Nie wysunięto żadnych nowych argumentów, które mogłyby zmienić powyższe ustalenia, które zostają w związku z tym podtrzymane.

C. UTRZYMANIE SIĘ I PRAWDOPODOBIENSTWO UTRZYMANIA SIĘ LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

1. Przegląd tymczasowy

1.1. Kraj analogiczny

- (23) Ponieważ Białoruś jest krajem o gospodarce nierynkowej w rozumieniu art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, należało ustalić wartość normalną na podstawie informacji otrzymanych we właściwym państwie trzecim o gospodarce rynkowej, w którym produkt jest wytwarzany i sprzedawany. W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania dotyczącego przeglądu tymczasowego Komisja zaproponowała Tajwan jako właściwy kraj analogiczny, ze względu na fakt, że wniosek o przegląd tymczasowy opierał się między innymi o ustalenia, że ceny krajowe na Tajwanie, który posłużył jako kraj analogiczny w poprzednich dochodzeniach w celu ustalenia wartości normalnej, uległy znacznemu obniżeniu.
- (24) Rozesłano kwestionariusze do znanych producentów produktu na Tajwanie, ale pomimo licznych usiłowań Komisji, nie okazali się oni gotowi do współpracy. Komisja wystąpiła o pomoc u innych znanych producentów rozpatrywanego produktu z sześciu innych krajów o gospodarce rynkowej. Tylko jeden producent z Polski gotów był podjąć pełną współpracę i dostarczył niezbędnych informacji, które następnie zostały zweryfikowane.
- (25) Informacje dostarczone przez współpracujące przedsiębiorstwo z Polski wykazały, że Polska jest właściwym krajem analogicznym z następujących powodów:
- proces produkcyjny i dostęp do surowców są w Polsce i na Białorusi w znacznym stopniu podobne,
 - Polski producent wytwarzał i sprzedawał produkt w znacznych ilościach,
 - mimo że w Polsce istniał tylko jeden producent i mimo stosowania należności przywozowych obowiązujących na przywóz produktu z kilku krajów, na polskim rynku krajowym obowiązywały normalne warunki konkurencji, a duże ilości produktu, na które nie nałożono żadnych należności przywozowych, przywożone były z różnych krajów pochodzenia.

1.2. Wartość normalna

- (26) Jak stwierdzono powyżej, wartość normalna obliczana była na podstawie danych zweryfikowanych na terenie zakładu polskiego producenta, który w pełni współpracował przy dochodzeniu.
- (27) Na wstępie zbadano, czy całkowita sprzedaż WPO i KWP polskiego producenta była wystarczająco duża, by stanowić wystarczającą podstawę do ustalenia wartości normalnej. Producent ów sprzedawał duże ilości produktu na swoim rynku krajowym, więc uznano, że może zostać wzięty pod uwagę.
- (28) Następnie zbadano, czy WPO i KWP produkowane i sprzedawane w Polsce mogą być uznane za identyczne lub bezpośrednio porównywalne do WPO i KWP sprzedawanych na wywóz do Wspólnoty przez eksportera z Białorusi. W ramach typu produkty polskie i białoruskie mają takie same właściwości chemiczne i fizyczne, więc uznane zostały za produkty porównywalne.
- (29) Dla każdego typu produktu sprzedawanego przez polskiego producenta na polskim rynku ustalono, czy sprzedaż na polskim rynku jest dostatecznie duża, by stanowiła wystarczającą podstawę do ustalenia wartości normalnej. Stwierdzono, że to właśnie ma miejsce.
- (30) Na końcu, przyglądając się proporcji sprzedaży omawianego typu przynoszącej zyski, zbadano czy sprzedaż produktu polskiego producenta na polskim rynku może być traktowana jako odbywająca się w normalnych warunkach handlowych.
- (31) W przypadkach gdy opłacalna sprzedaż każdego typu wynosiła 80 % lub więcej całkowitej wielkości sprzedaży, wartość normalna ustalana była na podstawie rzeczywistej ceny krajowej, obliczanej jako średnia ważona cen całkowitej sprzedaży krajowej jednego typu włókna, mającej miejsce w odpowiednim okresie dochodzenia (albo okres dochodzenia w związku z przeglądem tymczasowym albo okres dochodzenia w związku z wygaśnięciem), bez względu na zyskowość wszystkich transakcji. W przypadku gdy opłacalna sprzedaż wynosiła mniej niż 80 %, ale więcej niż 10 % całkowitej wielkości sprzedaży dla danego typu, wartość normalną ustalano na podstawie istniejącej ceny krajowej, obliczanej jako średnia ważona wyłącznie sprzedaży opłacalnej.
- (32) W przypadku gdy wielkość opłacalnej sprzedaży któregośkolwiek z typów produktu wynosiła mniej niż 10 % całkowitej wielkości sprzedaży, uważano, że ten konkretny typ był sprzedawany po cenie krajowej w ilościach zbyt małych, by stanowiło to właściwą podstawę do ustalenia wartości normalnej.
- (33) Dla typów, dla których nie można było ustalić wartości normalnej na podstawie cen krajowych, wartość normalna była obliczana zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Czyniono to sumując koszty produkcji dla każdego typu wytwarzanego przez polskiego producenta oraz rozsądną kwotę kosztów sprzedaży, ogólnych i administracyjnych a także zysk. Zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, wysokość kosztów sprzedaży,

ogólnych i administracyjnych oraz zysku opierano na sprzedaży produktu podobnego, wytworzonego przez polskiego producenta, odbywającej się w warunkach normalnego handlu.

1.3. Cena eksportowa

- (34) Khimvolokno, jedyny białoruski producent eksportujący oświadczył, że wywiózł znaczącą ilość produktu do Wspólnoty w okresie dochodzenia w związku z przeglądem tymczasowym. Jednakże ów „wywóz” polegał w rzeczywistości na wymianie z jednym niepowiązanym przedsiębiorstwem we Wspólnocie za pośrednictwem przedsiębiorstwa handlowego ze Szwajcarii, pobierającego niewielką marżę. Resztę produktów sprzedawał trzem innym niepowiązanym przedsiębiorstwom we Wspólnocie. Ceny ustalone na mocy barterowych porozumień handlowych są zazwyczaj uważane za niemiarodajne. W takich przypadkach cenę eksportową oblicza się zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, na podstawie pierwszej transakcji sprzedaży dokonanej po miarodajnej cenie. W tym przypadku cena eksportowa mogła zostać skutecznie odtworzona w wyniku przestudiowania transakcji zawieranych przez Khimvolokno ze szwajcarskim przedsiębiorstwem handlowym, a następnie z niepowiązanym przedsiębiorstwem wspólnotowym. Istotnie, okazało się możliwe ustalenie ceny eksportowej w transakcji ze Wspólnotą poprzez odjęcie marży szwajcarskiego przedsiębiorstwa pośredniczącego od ceny, jaką zapłaciło niepowiązane przedsiębiorstwo wspólnotowe. Cena ta równa była cenie, jaką uzyskało przedsiębiorstwo Khimvolokno od przedsiębiorstwa szwajcarskiego i mogła zostać uznana za cenę eksportową zgodnie z wymogami art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (35) Zarówno szwajcarskie przedsiębiorstwo pośredniczące, jak i niepowiązane przedsiębiorstwo ze Wspólnoty, współpracowały przy postępowaniu i odpowiedziały na kwestionariusz przesłany im przez Komisję. Kontrola na miejscu u niepowiązanego przedsiębiorstwa ze Wspólnoty wykazała, że cała ilość produktu zakupiona przez przedsiębiorstwo w okresie dochodzenia w związku z przeglądem tymczasowym przeznaczona była na rynki spoza Wspólnoty, głównie do Stanów Zjednoczonych Ameryki, a więc faktycznie nie była przywożona do Wspólnoty. Zgodnie z danymi Eurostatu, żadne WPO lub KWP pochodzące z Białorusi nie były przywożone do Wspólnoty w okresie dochodzenia w związku z przeglądem tymczasowym. Dlatego wnioskuje się, że pozostałe ilości wykazane przez Khimvolokno jako sprzedane do Wspólnoty również nie były faktycznie przywożone do Wspólnoty. Należy jednakże zauważyć, że Khimvolokno wykazało daną sprzedaż jako wywóz do Wspólnoty w dobrej wierze i nie było świadome, że produkty te nie są w rzeczywistości przywożone do Wspólnoty.
- (36) W związku z powyższym, ponieważ w ostatecznym rozrachunku nie odbył się żaden wywóz do Wspólnoty, nie można było ustalić ceny eksportowej na sprzedaż towarów wytwarzanych przez Khimvolokno we Wspólnocie w okresie dochodzenia w związku z przeglądem tymczasowym.

- (37) Wydaje się jednak, że gdyby białoruski producent eksportujący w rzeczywistości wywoził produkt rozpatrywany do Wspólnoty, ceny danego produktu prowadziłyby do minimalnego marginesu dumpingu niższego niż obowiązujące cło w wysokości 43,5 %. Ceny produktu zgłoszonego przez Khimvolokno jako rzekomo wywożonego do Wspólnoty w okresie dochodzenia w związku z przeglądem tymczasowym wskazują na znacznie niższy minimalny margines dumpingu niż obowiązujące opłaty celne. Ponadto wnioski o wyrównanie cła antidumpingowego zapłaconego przez importera niemieckiego za przywóz przed okresem dochodzenia w związku z przeglądem tymczasowym, to znaczy między kwietniem 1997 r. a październikiem 1997 r., również świadczą o tym, że rzeczywisty dumping w owym okresie był mniejszy o połowę od zastosowanego cła.
- (38) Zdecydowano zatem wykorzystać ceny produktu rzekomo wywożonego do Wspólnoty w okresie dochodzenia w związku z przeglądem tymczasowym jako podstawę do ustalenia ceny eksportowej do Wspólnoty, ponieważ ceny stanowią w tym konkretnym przypadku najbardziej miarodajną informację i wykazują, że okoliczności związane z dumpingiem zmieniły się znacznie, tak jak tego wymaga art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (39) Ponieważ Białoruś uważana jest za kraj o gospodarce nierynkowej, wystarczy ustalić jedną cenę eksportową dla całego kraju. W związku z tym, skoro Khimvolokno jest jedynym białoruskim producentem eksportującym, wywóz dotyczący tego przedsiębiorstwa został uznany za reprezentatywny dla całego wywozu z Białorusi do Wspólnoty, a zatem informacje dostarczone przez dane przedsiębiorstwo zostały wykorzystane w celu ustalenia ceny eksportowej produktu z Białorusi.

1.4. Porównanie

- (40) Aby dokonać rzetelnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową, należycie uwzględniono korekty różnic wpływających na porównywalność cen, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dokonano stosownych korekt we wszystkich przypadkach, gdzie okazało się to właściwe, rzetelne i wsparte dowodami, tak jak to miało miejsce w przypadku kosztów transportu i kredytu.

1.5. Minimalny margines dumpingu

- (41) Minimalny margines dumpingu został ustalony na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej każdego typu produktu ze średnią ważoną ceny eksportowej każdego typu produktu. W tym przypadku metoda ta odzwierciedla w pełni zastosowany dumping. Minimalny margines dumpingu, ustalony w okresie dochodzenia w związku z przeglądem tymczasowym, wyrażony jako procent ceny przed nałożeniem cła netto franco granica Wspólnoty, wynosi 21,0 %.

1.6. Zmiany ocenianych środków

- (42) Zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego cło nie powinno przekraczać ustalonego minimalnego marginesu dumpingu, ale powinno być niższe niż dany margines dumpingu, jeśli takie niższe cło wystarczy, by zlikwidować szkody ponoszone przez przemysł wspólnotowy. Biorąc pod uwagę fakt, że dany przegląd odnosi się wyłącznie kwestii związanych z dumpingiem, wysokość nałożonych ceł nie powinna być większa od marginesu szkody stwierdzonej podczas pierwotnego dochodzenia.
- (43) Ponieważ ustalony w pierwotnym dochodzeniu poziom szkód jest wyższy niż minimalny margines dumpingu ustalona w niniejszej ocenie, wysokość ustalonego cła winna być równa stwierdzonemu minimalnemu marginesowi dumpingu, tzn. 21,0 %.

2. Przegląd w związku z wygaśnięciem

2.1. Kraj analogiczny

- (44) Z powodów wymienionych w motywach 23–25 Polska została również uznana za państwo trzecie o gospodarce rynkowej właściwe do ustalania wartości normalnej do celów przeglądu w związku z wygaśnięciem.

2.2. Wartość normalna

- (45) Do celów przeglądu w związku z wygaśnięciem wartość normalną ustalono na tej samej podstawie, co przy przeglądzie tymczasowym, jak to zostało wyjaśnione w motywach 26–33.

2.3. Cena eksportowa

- (46) Khimvolokno, jedyny białoruski producent eksportujący, stwierdził, że wywiózł do Wspólnoty znaczną ilość swego produktu w okresie dochodzenia w związku z wygaśnięciem.
- (47) Kontrola na terenie zakładu niepowiązanego przedsiębiorstwa we Wspólnocie, które rzekomo przywoziło większą ilość produktu z Białorusi, potwierdziła, że żadna ilość towaru nabytego przez dane przedsiębiorstwo nie została przywożona do Wspólnoty w okresie dochodzenia w związku z wygaśnięciem. Jednakże zgodnie z danymi Eurostatu mniej niż 10 ton KWP, tzn. mniej niż 1 % ilości zgłoszonej przez producenta eksportującego, zostało przywiezione do Wspólnoty w okresie dochodzenia w związku z wygaśnięciem.
- (48) Powyższe mniej niż 10 ton produktu zidentyfikowano jako przedmiot jednej transakcji składającego wnioszek z jednym z niepowiązanych importerów Wspólnoty. Cena eksportowa w danej transakcji została wykorzystana jako cena eksportowa w wywozie do Wspólnoty, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

(49) Zakładając, że Białoruś uważana jest za kraj o gospodarce nierynkowej, można przyjąć jedną cenę eksportową dla całego kraju. W związku z tym, ponieważ Khimvolokno jest jedynym znanym białoruskim producentem eksportującym, produkty tego przedsiębiorstwa uznano za reprezentatywne dla całego wywozu z Białorusi do Wspólnoty, a zatem informacje przedstawione w celu ustalenia ceny eksportowej produktu z Białorusi zostały wykorzystane.

2.4. Porównanie

(50) Aby dokonać rzetelnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową, należycie uwzględniono korekty różnic wpływających na porównywalność cen, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dokonano stosownych korekt we wszystkich przypadkach, gdzie okazało się to właściwe, rzetelne i wsparte dowodami, tak jak to miało miejsce w przypadku kosztów transportu i kredytu.

2.5. Minimalny margines dumpingu

(51) Minimalny margines dumpingu został ustalony na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej każdego typu produktu ze średnią ważoną ceny eksportowej każdego typu produktu. Metoda ta odzwierciedla w pełni zastosowany dumping. Minimalny margines dumpingu, ustalony w okresie dochodzenia w związku z wygaśnięciem, wyrażony jako procent ceny przed nałożeniem cła netto franco granica Wspólnoty, wynosi 6,2 %.

2.6. Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu

(52) Zbadano prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu w znaczących rozmiarach w przypadku rezygnacji z omawianych środków. W tej kwestii wniosek o przegląd w związku z wygaśnięciem uzasadniony był głównie faktem, że białoruski wywóz do państw trzecich odbywał się po cenach dumpingowych i że producent eksportujący posiadał znaczną dodatkową zdolność produkcyjną.

(53) Dochodzenie potwierdziło powyższe zastrzeżenia. W szczególności stwierdzono, że:

- ceny eksportowe do państw trzecich znajdowały się poniżej normalnej wartości w kraju analogicznym, co prowadziło do znacznego dumpingu,
- jedyny producent eksportujący ma znaczną dodatkową zdolność produkcyjną.

(54) Sprzedaż składającego wniosek producenta eksportującego do państw trzecich składa się ze:

- sprzedaży do Wspólnoty, która w rzeczywistości nie stanowiła przywozu do Wspólnoty. Minimalny margines dumpingu ustalony w przypadku danego wywozu poprzez zastosowanie metod opisanych w motywach 40–46, jest znaczny i wynosi około 20 % – wyrażony jako procent ceny przed nałożeniem cła netto franco granica Wspólnoty,
- zgłoszonej sprzedaży na wywóz do państw trzecich, z wyszczególnieniem pięciu głównych rynków eksportowych spoza Wspólnoty. Dana sprzedaż dokonywana była na poziomie, który nie różni się znacznie od rzekomych cen eksportowych do Wspólnoty i odbywała się również po cenach dumpingowych, z wyjątkiem sprzedaży do Turcji, gdzie obowiązują środki antydumpingowe na WPO pochodzące z Białorusi.

(55) W kwestiach mocy produkcyjnej oraz wykorzystania mocy produkcyjnej dochodzenie ustaliło, że współpracujący producent eksportowy wykorzystywał w okresie dochodzenia w związku z wygaśnięciem mniej niż 60 % swoich mocy produkcyjnej.

(56) Należy zatem uznać, że po wygaśnięciu zastosowanych środków istnieje prawdopodobieństwo ponownego stosowania znacznych rozmiarów dumpingu w wywozie do Wspólnoty.

D. DEFINICJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

(57) Wniosek o przeprowadzenie przeglądu w związku z wygaśnięciem złożony został w imieniu siedmiu z 13 producentów Wspólnoty, o których wiadomo, że produkują WPO we Wspólnocie. Dwóch ze składających wniosek producentów nie dostarczyło odpowiedzi na kwestionariusz Komisji i dlatego nie zostali potraktowani jako wchodzący w skład przemysłu wspólnotowego. Trzeci składający wniosek producent nie przedstawił informacji w podanym, przedłużonym, nieprzekraczalnym terminie i dlatego nie został również potraktowany jako wchodzący w skład przemysłu wspólnotowego.

(58) Czterech pozostałych składających wniosek producentów Wspólnoty odpowiedziało na kwestionariusz Komisji oraz współpracowało przy dochodzeniu. Reprezentują oni ok. 52 % produkcji WPO i dlatego stanowią przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

E. WSPÓLNOTOWY RYNEK WPO

1. Konsumpcja Wspólnoty

- (59) Konsumpcja WPO Wspólnoty została ustalona na podstawie rzeczywistej wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego oraz składających wniosek producentów nieobjętych definicją przemysłu wspólnotowego, prognozy sprzedaży pozostałych producentów Wspólnoty oraz informacji Eurostatu na temat wielkości przywozu ze wszystkich państw trzecich. Należy zauważyć, że w okresie obecnego dochodzenia wysokość konsumpcji za lata 1997 i 1998 opublikowana w rozporządzeniu (WE) nr 2852/2000 została nieco zmieniona, gdyż niektóre wartości liczbowe zostały uaktualnione. Powyższe drobne poprawki nie miały wpływu na ustalenia danego rozporządzenia.
- (60) Na podstawie powyższego konsumpcja Wspólnoty miała w rozważanym okresie przebieg następujący:

Konsumpcja WPO	1997	1998	1999	2000	Okres dochodzenia w związku z wygaśnięciem
Tony	523 832	598 882	649 129	646 656	607 286
Indeks	100	114	124	123	116

- (61) Ogólna wielkość konsumpcji wzrosła w rozważanym okresie o 16 %. Zasadniczy wzrost nastąpił między 1997 a 1998 r., gdy konsumpcja zwiększyła się z około 524 000 ton do 599 000 ton. Konsumpcja była największa w 1999 r., osiągając około 649 000 ton, po czym uległa zmniejszeniu do 607 000 ton w okresie dochodzenia w związku z wygaśnięciem.

2. Przywóz WPO z Białorusi

Uwagi wstępne

- (62) Jak wskazano w motywie 47, wielkość wywozu z Białorusi do Wspólnoty w okresie dochodzenia w związku z wygaśnięciem została uznana za nieznaczną.

Wielkość przywozu i udział w rynku

- (63) Po nałożeniu środków antydumpingowych w 1996 r. wielkość przywozu w rozważanym okresie uległa zmniejszeniu. Obchodzenie przepisów pozwoliło w 1997 r. białoruskiemu producentowi eksportującemu na wywóz ponad 9 000 ton KWP do Wspólnoty, ale po dochodzeniu w kwestii obchodzenia przepisów określonego w motywie 1 i podniesieniu wysokości ceł uległ on zmniejszeniu i w okresie dochodzenia w związku z wygaśnięciem z Białorusi wywożono do Wspólnoty tylko nieznaczne ilości WPO.

Kształtowanie się cen producenta eksportującego

- (64) Ze względu na nieznaczne rozmiary wywozu z Białorusi w okresie dochodzenia w związku z wygaśnięciem ważności nie obliczano minimalnego marginesu dumpingu dla obecnej sprawy. Mimo to stwierdzono, że średnia cena WPO pochodzących z Białorusi była znacznie niższa od średniej ceny liczonej przez przemysł wspólnotowy. Podobnie ceny eksportowe WPO z Białorusi do innych państw trzecich były również niższe niż ceny przemysłu wspólnotowego.
- (65) Jest zatem jasne, że jeśli białoruski producent eksportujący wywoził WPO na rynek wspólnotowy w okresie dochodzenia w związku z wygaśnięciem, musiało się to odbywać z zastosowaniem wysokiego poziomu dumpingu.

3. Przywóz z innych państw trzecich

- (66) W okresie dochodzenia w związku z wygaśnięciem głównymi źródłami przywozu WPO do Wspólnoty były, wymienione według ważności, Republika Korei, Tajwan oraz Stany Zjednoczone Ameryki, pokrywające około 70 % całkowitego przywozu, czyli 25,4 % całkowitej konsumpcji Wspólnoty. Całkowity przywóz z innych państw trzecich pokrywał w okresie dochodzenia w związku z wygaśnięciem około 36,3 % konsumpcji Wspólnoty i miał następujący przebieg:

Całkowity przywóz WPO	1997	1998	1999	2000	Okres dochodzenia w związku z wygaśnięciem
Tony	152 878	234 266	263 780	260 785	220 511
Indeks	100	153	173	171	144

- (67) Przywóz WPO ze wszystkich pozostałych państw trzecich wzrósł z około 153 000 ton w 1997 r. do 220 000 ton w okresie dochodzenia w związku z przeglądem tymczasowym, czyli o 44 %. Powyższa tabela wykazuje, że między 1997 a 1999 r. przywóz wzrósł znacznie, czyli aż o 72 %, a potem nastąpiła tendencja spadkowa i w okresie dochodzenia w związku z wygaśnięciem zmniejszył się on o 16 %. Ów spadek wystąpił równocześnie z nałożeniem środków antydumpingowych przeciwko niektórym państwom trzecim w 2000 r., wymienionych w motywach 2 i 3.
- (68) Ceny WPO przywożonych z innych państw trzecich wzrosły w okresie między 1997 r. a w okresie dochodzenia w związku z wygaśnięciem, pomimo spadku, jaki nastąpił między 1998 a 1999 r. Średnie ceny WPO pochodzących z innych państw trzecich były o 12 % wyższe w okresie dochodzenia w związku z wygaśnięciem niż w 1997 r. Biorąc pod uwagę cła i opłaty antydumpingowe, średnia cena importowa nieco jednakże nieco niższa od ceny stosowanej w przemyśle wspólnotowym.

Ceny importowe	1997	1998	1999	2000	Okres dochodzenia w związku z wygaśnięciem
EUR/tonę	1 112	985	917	1 178	1 246
Indeks	100	89	82	106	112

4. Sytuacja przemysłu wspólnotowego

Uwaga wstępna

- (69) Należy przypomnieć, że badanie rozwoju sytuacji ekonomicznej przemysłu wspólnotowego obejmowało okres od 1997 r. do końca okresu dochodzenia w związku z wygaśnięciem, tzn. do czerwca 2001 r. Jak stwierdzono w motywach 2 i 3, ostateczne środki antydumpingowe zostały nałożone na Australię, Indie, Indonezję, Południową Koreę, Tajwan i Tajlandię w 2000 r. i w związku z tym obowiązywały w okresie dochodzenia w związku z wygaśnięciem. Ten stan jest w wysokim stopniu znaczący dla zrozumienia poniżej opisanego rozwoju sytuacji.

Produkcja, moc produkcyjna i wykorzystanie mocy produkcyjnej

- (70) Produkcja przemysłu wspólnotowego rozwijała się w sposób następujący:

	1997	1998	1999	2000	Okres dochodzenia w związku z wygaśnięciem
Produkcja w tonach	212 543	210 153	211 255	211 208	214 103
Indeks	100	99	99	99	101
Moc produkcyjna w tonach	264 439	246 939	253 939	254 939	256 034
Indeks	100	93	96	96	97
Wykorzystanie mocy produkcyjnej	80 %	85 %	83 %	83 %	84 %

- (71) Ogólnie, produkcja przemysłu wspólnotowego w rozważanym okresie wzrosła nieco, tj. o 1 %. W 1997 r. przemysł wspólnotowy wytwarzał 213 000 ton WPO, po czym w następnych latach produkcja uległa niewielkiemu zmniejszeniu. W okresie dochodzenia w związku z wygaśnięciem wielkość produkcji nieco wzrosła, osiągając 214 000 ton. Wzrost ten należy porównać z 16 % wzrostu konsumpcji we Wspólnocie, jaki miał miejsce w tym samym okresie.
- (72) Równocześnie dochodzenie wykazało, że w okresie między 1997 r. i 1998 r. moc produkcyjna zmalała. Ogólnie, spadek mocy nastąpił głównie w 1998 r., kiedy to nastąpiło jej obniżenie z ilości 264 000 ton wyprodukowanych w 1997 r. do 247 000 ton. Wyjaśnia to wyższy stopień wykorzystania mocy produkcyjnej osiągnięty po 1997 r. W 1999 r. przemysł wspólnotowy odzyskał część swojej mocy (254 000 ton), osiągając całkowitą wielkość produkcji 256 000 ton w okresie dochodzenia w związku z wygaśnięciem. Dochodzenie wykazało, że gdy było to możliwe, większość producentów objętych definicją przemysłu wspólnotowego wykazała tendencję do zamykania niektórych linii produkcyjnych WPO lub też zakładów lub przekształcania ich w inne linie produkcyjne, wytwarzające inne produkty nieobjęte obecnym dochodzeniem, których produkcja przynosi większe zyski. Jeden producent ze Wspólnoty zdecydował jednakże powiększyć swoją zdolność produkcyjną. Decyzja została podjęta w celu spełnienia wymagań klientów Wspólnoty, co do ilości i typów WPO i wyjaśnia podwyższenie mocy w okresie między 1998 r. a okresem dochodzenia w związku z wygaśnięciem.

Zapasy

- (73) Dochodzenie wykazało, że pod koniec okresu dochodzenia w związku z wygaśnięciem (tzn. w czerwcu 2001 r.) zapasy WPO osiągnęły 25 000 ton i były wyższe o 24 % niż w grudniu 1997 r. (20 000 ton). Jednakże dochodzenie wskazało, że wielkość zapasów pod koniec czerwca jest zazwyczaj wyższa niż pod koniec roku finansowego, tzn. w grudniu. Wynika to z faktu, że przed przełomem lipca i sierpnia, kiedy to następuje przerwa w pracy z powodu konserwacji i naprawy maszyn, przemysł wspólnotowy musi produkować na zapas, aby móc obsłużyć swoich klientów. Porównywalne wartości liczbowe za koniec 2000 r. wykazały 4 % wzrostu zapasów w porównaniu do 1997 r.

Wielkość sprzedaży, udział rynkowy i wzrost

	1997	1998	1999	2000	Okres dochodzenia w związku z wygaśnięciem
Sprzedaż w tonach	190 308	186 601	192 546	192 865	197 077
Indeks	100	98	101	101	104
Udział w rynku	37,8 %	32,2 %	30,6 %	30,6 %	33,4 %

- (74) W rozważanym okresie przemysł wspólnotowy zdołał podnieść wielkość sprzedaży na swoim rynku krajowym o 4 %, tracąc jednakże możliwość sprzedaży o podobnych rozmiarach na swoich rynkach eksportowych. Jest to zgodne z ustaleniem dotyczącym stałej wielkości produkcji i zapasów w tym samym okresie.
- (75) Sprzedaż w przemyśle wspólnotowym do 2000 r. utrzymywała się generalnie na stałym poziomie, po czym wzrosła o 3 % między 2000 r. a okresem dochodzenia w związku z wygaśnięciem. Wzrost ten nastąpił równocześnie z nałożeniem w 2000 r. ceł antydumpingowych na towary przywożone z niektórych państw trzecich. Warto zwrócić uwagę na fakt, że powyższa tendencja w wielkości sprzedaży różni się od tendencji zauważonych w konsumpcji Wspólnoty, przedstawionych w motywach 59 i 61. Stanowi to kontrast z dynamiką konsumpcji, która wzrosła głównie w okresie między 1997 r. a 1999 r. (+ 24 %) i zmalała (- 7,0 %) między 2000 r. a okresem dochodzenia w związku z wygaśnięciem.
- (76) Udział w rynku przemysłu wspólnotowego jednakże zmniejszył się z 37,8 % za 1997 r. do 33,4 % w okresie dochodzenia w związku z wygaśnięciem. W okresie od 1997 r. do 1999 r. zmniejszał się stopniowo, prowadząc do straty ponad siedmiu punktów procentowych. Po zastosowaniu środków antydumpingowych w 2000 r. w okresie dochodzenia w związku z wygaśnięciem odzyskano 2,8 punktów procentowych udziału w rynku. Mimo to ogólna strata udziału w rynku poniesiona w rozważanym okresie przez przemysł wspólnotowy wyniosła 4,4 punktu procentowego. Ten spadek udziału w rynku zgodny jest z ustaleniami dokonanymi w motywach 59, 61, 74 i 75.

- (77) Dochodzenie wykazało, że przemysł wspólnotowy nie skorzystał ze wzrostu na rynku w rozważanym okresie. Pomimo 16 % wzrostu konsumpcji w okresie między 1997 r. a 1999 r., przemysł wspólnotowy stracił ponad 7 punktów procentowych udziału w rynku. Konsumpcja spadła o 6 % między 2000 r. a okresem dochodzenia w związku z wygaśnięciem, tzn. po wprowadzeniu środków antidumpingowych wymienionych w motywach 2 i 3, natomiast przemysł wspólnotowy podniósł wielkość sprzedaży o 3 %, co spowodowało zyskanie udziału w rynku w wysokości 2,8 punktów procentowych. Pomimo tej poprawy wzrost, jaki był udziałem przemysłu wspólnotowego w rozważanym okresie, był skrajnie negatywny w porównaniu ze wzrostem konsumpcji.

Zmiany cen i kosztów produkcji

	1997	1998	1999	2000	Okres dochodzenia w związku z wygaśnięciem
EUR/tonę	1 306	1 279	1 147	1 392	1 439
Indeks	100	98	88	107	110
Koszt produkcji EUR/tonę	1 014	1 017	962	1 176	1 214
Indeks	100	100	95	116	120

- (78) Powyższa tabela wskazuje, że w rozważanym okresie przeciętna cena sprzedaży za tonę produktów przemysłu wspólnotowego klientom niepowiązanym wzrosła średnio o 10 %. W okresie od 1997 r. do 1999 r. średnie ceny zmniejszyły się o 12 %. Następnie, w 2000 r. oraz w okresie dochodzenia w związku z wygaśnięciem, ceny poprawiły się znacznie. Dochodzenie jednakże wykazało, że podwyżka cen sprzedaży związana była ze wzrostem kosztów, co zostało wyjaśnione poniżej. Przedstawiciele przemysłu wspólnotowego stwierdzili, że niezadowolający rozwój cen w porównaniu z kosztami wynikał z silnej konkurencji cenowej na rynku wspólnotowym w szczególności przed wprowadzeniem środków antidumpingowych w roku 2000.
- (79) Dochodzenie wykazało, że rynek wspólnotowy WPO jest wrażliwy na ceny i, jak określono w motywie 68, ceny przywożonych WPO utrzymywały się na poziomie niższym, niż ceny przemysłu wspólnotowego, mimo odpowiednich proporcjonalnych podwyżek cen.
- (80) W rozważanym okresie średnie koszty własne sprzedaży za tonę WPO wyprodukowanego przez przemysł wspólnotowy wzrosły o 23 %. Między 1997 r. a 1999 r. koszty produkcji były w miarę stabilne. Wzrosły jednakże nieco, o 23 %, między 1999 r. a okresem dochodzenia w związku z wygaśnięciem. Dochodzenie wykazało, że znaczny wzrost kosztów produkcji związany jest ze zmianami cen niektórych surowców, takich jak paraksylen i glikol etylenowy, które uzależnione są bezpośrednio od cen ropy.

Rentowność i przepływ środków

Rentowność	1998	1999	2000	Okres dochodzenia w związku z wygaśnięciem
Zysk z obrotów netto	9,1 %	4,8 %	4,6 %	5,0 %

- (81) Należy zauważyć, że jedno przedsiębiorstwo objęte definicją przemysłu wspólnotowego zostało założone w 1998 r. i w związku z tym nie ma dla niego danych dotyczących rentowności w roku 1997. Z tego powodu analiza rentowności i przepływu środków pieniężnych obejmuje okres od 1998 r. do okresu dochodzenia w związku z wygaśnięciem. Jednakże należy zauważyć, że tendencje zaobserwowane na podstawie danych dostępnych dla rozważanego okresu są zgodne z tymi, które wynikają z powyższej tabeli.

- (82) Rentowność przemysłu wspólnotowego w 1998 r. była wysoka. Taki poziom zysku został osiągnięty przede wszystkim dzięki wyjątkowo niskim cenom ropy naftowej w omawianym roku. Następnie rentowność spadała z powodu wzrostu cen ropy, a więc koszty produkcji nie mogły być zrekomensowane odpowiednim wzrostem cen sprzedaży. Mimo to rentowność osiągnięta w 2000 r. i w okresie dochodzenia w związku z wygaśnięciem była wyjątkowo wysoka, biorąc pod uwagę znaczny wzrost kosztów produkcji (o prawie 20 %). To wskazuje na to, że przemysł wspólnotowy był w stanie kontrolować swe koszty w celu ustabilizowania zysku na poziomie około 5 %.
- (83) Przepływ środków pieniężnych odzwierciedlał między 1998 r. a końcem okresu dochodzenia w związku z wygaśnięciem te same tendencje, co rentowność. Ilość gotówki pozyskana dzięki produkcji WPO zmniejszyła się o 44 % w rozważanym okresie, czyli z 44,5 milionów EUR w 1998 r. do 24,8 milionów EUR w okresie dochodzenia w związku z wygaśnięciem. Jest to związane głównie ze spadkiem rentowności zaobserwowanym w tym samym okresie.

Zdolność do pozyskiwania kapitału

- (84) W związku z trudną sytuacją na wspólnotowym rynku WPO przedstawioną w niniejszej analizie, w szczególności w motywie 89, większość przedsiębiorstw objętych definicją przemysłu wspólnotowego miała trudności ze zdobyciem kapitału niezbędnego do finansowania inwestycji i restrukturyzacji. Spadek zysku, który miał miejsce w 1999 r. i 2000 r., uniemożliwił większości przedsiębiorstw prowadzenie programów inwestycji, które w swojej większości rozpoczęte zostały w 1998 r. Jak stwierdzono poniżej w motywie 88, tylko jeden producent Wspólnoty zdołał zgromadzić kapitał i podjąć ryzyko zakończenia swoich planowanych inwestycji w rozważanym okresie.

Zatrudnienie i wydajność

Zatrudnienie	1997	1998	1999	2000	Okres dochodzenia w związku z wygaśnięciem
Liczba pracowników	1 205	1 119	1 197	1 184	1 173
Indeks	100	93	99	98	97

- (85) Całkowita liczba pracowników zatrudnionych przy produkcji WPO spadła o 3 %, co odzwierciedla działania w kierunku redukcji zatrudnienia i restrukturyzacji prowadzone przez przemysł wspólnotowy. W 1998 r. zatrudnienie zmniejszyło się znacznie, czyli o 7 %, ale przemysł wspólnotowy rozpoczął ponowny nabór pracowników w 1999 r.
- (86) W związku ze zmianami wielkości produkcji WPO przedstawionymi w motywie 70 wydajność przemysłu wspólnotowego rozważanym okresie uległa poprawie.

Inwestycje i zwrot z inwestycji

- (87) Zgodnie z poniższą tabelą w rozważanym okresie inwestycje znacznie wzrosły:

Inwestycje	1997	1998	1999	2000	Okres dochodzenia w związku z wygaśnięciem
(1 000 EUR)	4 738	14 796	14 229	8 009	17 954
Indeks	100	312	300	169	379

- (88) Poziom inwestycji, bardzo niski w 1997 r., podniósł się znacznie w 1998 r., który okazał się rokiem korzystnym dla przemysłu, co zachęciło producentów do inwestowania w rozpatrywany produkt. Jednakże jak określono motywach 82 i 89, rentowność przemysłu wspólnotowego i sytuacja na rynku rozpatrywanego produktu pogorszyły się w następnych latach. Fakt ten wyjaśnia, dlaczego poziom inwestycji nie wzrósł w 1999 r. i znacznie spadł w 2000 r. Poziom inwestycji poprawił się znacznie w okresie dochodzenia w związku z wygaśnięciem, szczególnie dzięki jednemu producentowi Wspólnoty, objętemu definicją przemysłu wspólnotowego, który podjął ryzyko zakończenia swego programu inwestycyjnego. Należy jednak podkreślić, że poziom inwestycji w okresie dochodzenia w związku z wygaśnięciem wynosił 6 % całkowitych obrotów przemysłu wspólnotowego.

- (89) W związku z tym należy zauważyć, że przez kilka lat na rynku wspólnotowym istniał przywóz, jak i zagrożenie przywozem towarów po cenach dumpingowych z niektórych państw trzecich. Zmiany cen ropy w rozważanym okresie utrudniły sytuację przedsiębiorstw produkujących, nabywających i używających WPO, w szczególności przemysłu wspólnotowego, którego przedstawiciele nie byli przekonani, czy w związku z występowaniem tanich towarów przywożonych po cenach dumpingowych mogą w rozsądny sposób uwzględnić wzrost cen surowców w swoich cenach sprzedaży. Zachowanie przemysłu wspólnotowego w kategoriach inwestycji mogło również być wynikiem niepewności, jaką rynek charakteryzuje się od kilku lat.
- (90) Zwrot z inwestycji odzwierciedlał te same tendencje, co rentowność.
- Wysokość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji od poprzedniego dumpingu, obejście przepisów*
- (91) Sytuacja przemysłu wspólnotowego poprawiła się w pewnym stopniu po zastosowaniu w rozważanym okresie środków antidumpingowych, ale sytuacja przemysłu nie uległa całkowitemu uzdrowieniu od poprzedniego dumpingu ze strony niektórych państw trzecich, w tym Białorusi, oraz po obejściu przepisów przez Białoruś w 1997 r., stwierdzonym w odniesieniu do KWP. Świadczy o tym przede wszystkim niezadowolająca sytuacja ekonomiczna przemysłu wspólnotowego, w szczególności w 1998 r. i 1999 r. Pomimo znacznego wzrostu konsumpcji w tych latach, produkcja, moc produkcyjna, inwestycje, udział w rynku, ceny sprzedaży i zyski miały tendencje niżkowe.
- (92) Rozmiary rzeczywistego marginesu dumpingu w okresie dochodzenia w związku z przeglądem tymczasowym nie są uważane w niniejszej ocenie za istotny wskaźnik, gdyż nałożenie ceł antidumpingowych w 1997 r., a następnie wprowadzenie środków przeciwdziałających obchodzeniu prawa, praktycznie powstrzymało przywóz z Białorusi.
- (94) W czasie rozważanego okresu produkcja przemysłu Wspólnoty zwiększyła się o 1 %. Wykorzystanie mocy produkcyjnej i wydajność poprawiły się w wyniku obniżenia poziomu mocy produkcyjnej oraz zatrudnienia.
- (95) Dochodzenie wykazało również, że w rozważanym okresie rynek wspólnotowy rozwijał się pozytywnie w kategoriach wielkości produkcji, w szczególności do 2000 r. Konsumpcja w okresie dochodzenia w związku z wygaśnięciem spadła w porównaniu do 2000 r., ale ogólnie wzrosła w rozważanym okresie o 16 %. Przemysł wspólnotowy nie mógł jednakże w pełni korzystać z poprawy rynku. Wręcz przeciwnie, stracił on udział w rynku w wysokości 3 punktów procentowych, pomimo wzrostu wielkości sprzedaży.
- (96) Wywóz z Białorusi w rozważanym okresie przestał prawie całkowicie istnieć, ale jak widać, pomimo próby obejścia środków, rynek wspólnotowy jest bardzo atrakcyjny dla tego przywozu. Motyw 54 wskazuje wyraźnie, że ceny eksportowe produktów z Białorusi sprzedawanych do państw trzecich są znacznie niższe niż średnia cena przemysłu wspólnotowego. Należy również przypomnieć, że do 2000 r. wspólnotowy rynek WPO cechowała obecność tanich produktów wywożonych po cenach dumpingowych, co pomimo rosnących kosztów, obniżyło ceny sprzedaży o 12 %.
- (97) W 2000 r. i w okresie dochodzenia w związku z wygaśnięciem wzrosły zarówno ceny sprzedaży, jak i koszty produkcji WPO, produkowanego przez przemysł wspólnotowy. Fakt, że ceny rosły w tempie znacznie mniejszym niż koszty doprowadził do zmniejszenia zysków. W rezultacie miało to poważny wpływ na zdolność przemysłu wspólnotowego do podwyższania kapitału. Zwiększyło to trudności przemysłu wspólnotowego, który w rozważanym okresie funkcjonował w niekorzystnych warunkach rynkowych. Rentowność i przepływ środków pieniężnych, zgromadzonych w okresie dochodzenia nie okazały się wystarczające by utrzymać inwestycje średnioterminowe.
- (98) W związku z powyższym, w szczególności w związku ze spadkiem udziału w rynku i niezadowolającymi poziomem cen sprzedaży i zyskami, uznaje się, że przemysł wspólnotowy znajduje się nadal w sytuacji niekorzystnej.

F. PRAWDOPODOBIENSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKÓD

- 5. Wnioski dotyczące sytuacji przemysłu wspólnotowego**
- (93) Jak już określono w motywie 69, sytuacja ekonomiczna przemysłu wspólnotowego powinna być rozpatrywana w kategoriach dochodzenia antidumpingowego, trwającego w rozważanym okresie i nałożenia środków antidumpingowych w 2000 r.
- (99) Należy przypomnieć, że zgodnie z motywem 56 istnieje prawdopodobieństwo ponownego pojawienia się znacznych rozmiarów dumpingu WPO pochodzących z Białorusi.
- (100) Ponadto w motywie 98 stwierdzono, że w okresie dochodzenia w związku z wygaśnięciem przemysł wspólnotowy wciąż znajdował się w sytuacji niekorzystnej.

(101) Ponadto należy zwrócić uwagę, że w badanym okresie dochodzenia w związku z wygaśnięciem przywóz z Białorusi do Wspólnoty praktycznie został wstrzymany. Zupełnie odmienna sytuacja zaistniała w okresie dochodzenia dotyczącym pierwszego przypadku, kiedy to ponad 32 000 ton dostępnych w niskiej cenie WPO pochodzących z Białorusi sprowadzono na rynek wspólnotowy. W tym czasie przemysł wspólnotowy stracił 4 % wielkości sprzedaży i 5,6 punktu procentowego udziału w rynku, a jego koszty produkcji znacznie wzrosły. W rezultacie poziom rentowności był bardzo niski, zwolniono także 25 % personelu zatrudnionego w sektorze WPO.

(102) Wspólnotowy rynek WPO jest bardzo atrakcyjny dla producentów eksportujących i zostało stwierdzone, że wielu z nich stosowało dumping w celu zdobycia udziału w tym rynku. Obecne dochodzenie wykazało, że po zastosowaniu środków antidumpingowych w 2000 r. sytuacja na rynku wspólnotowym poprawiła się. Uważa się, że w przypadku zezwolenia na wygaśnięcie obowiązujących środków przeciwko przywózowi WPO z Białorusi przywóz prawdopodobnie spowodowałby załamanie pozytywnych przemian mających miejsce na rynku wspólnotowym i przejąłby i tak zagrożone udziały w rynku przemysłu wspólnotowego.

(103) Jak sugerują motywy 64 i 65, wydaje się, że chociaż białoruski producent eksportujący najprawdopodobniej podnieś swe ceny eksportowe i w ten sposób zmniejszy poziom dumpingu, jego ceny będą wciąż cenami dumpingowymi w stosunku do cen przemysłu wspólnotowego. Jasnym jest, że w celu odzyskania udziału w rynku producent eksportujący będzie musiał stosować ceny dumpingowe, niższe niż ceny przemysłu wspólnotowego.

(104) W takich okolicznościach i w związku z tym, że jak wskazuje motyw 78, rynek wspólnotowy jest wrażliwy na ceny, przemysł wspólnotowy może nie okazać się zdolny do konkurowania z tanimi WPO przywozonymi z Białorusi po cenach dumpingowych. Wielkość dostępnej mocy produkcyjnej na Białorusi i ceny dumpingowe, które mogą zostać zastosowane przez producenta eksportującego, mogą prawdopodobnie przyczynić istotnych szkód przemysłowi Wspólnoty. Biorąc pod uwagę przywóz tanich towarów po cenach dumpingowych z Białorusi, można się liczyć z tym, że przemysł wspólnotowy nie będzie miał innej możliwości, jak tylko obniżyć ceny i w ten sposób zachować swój udział w rynku lub utrzymać ceny i utracić udział w rynku. Każdy z tych sposobów postępowania będzie miał poważny wpływ na sytuację finansową przemysłu wspólnotowego, w szczególności na jego rentowność, zwrot na inwestycjach, przepływ środków pieniężnych i zdolność do podwyższania kapitału.

(105) Byłoby to szczególnie szkodliwe dla przemysłu wspólnotowego, który zdołał przetrwać i przeprowadzić restrukturyzację, pomimo obecności towarów przywożonych po cenach dumpingowych, aczkolwiek była ona mniejsza niż

w przypadku wygaśnięcia obecnych środków, a także pomimo wysokiej fluktuacji cen ropy. Przemysł wspólnotowy znajduje się w stadium końcowym restrukturyzacji, zmodernizował linie produkcyjne i zamknął linie nieprzynoszące zysków. Jest zatem jasne, że przemysł wspólnotowy nie ma już wielkiego pola manewru w przypadku nagłego ponownego pojawienia się tanich towarów przywożonych po cenach dumpingowych i wtedy na nowo poniósłby istotne szkody.

(106) W świetle powyższych ustaleń stwierdza się, że wygaśnięcie środków przeciwko przywózowi z Białorusi mogłoby doprowadzić do poniesienia przez przemysł wspólnotowy dalszych istotnych szkód, spowodowanych przywozem towarów pochodzących z Białorusi.

G. INTERES WSPÓLNOTY

1. Uwagi ogólne

(107) Zbadano również, czy utrzymanie środków antidumpingowych na WPO przywożone z Białorusi może okazać się sprzeczne z interesem Wspólnoty. Ponieważ stwierdzono, że istnieje prawdopodobieństwo ponownego stosowania dumpingu wyrządzającego szkody, w dochodzeniu sprawdzono również, czy nie istnieją jakieś nadrzędne interesy, z powodu których nie należałoby utrzymywać danych środków, a także wzięto pod uwagę wpływ wcześniej stosowanych środków antidumpingowych na interesy przedsiębiorstw korzystających z usług lub produktów oraz importerów/przedsiębiorców.

(108) W celu ustalenia interesu Wspólnoty w niniejszej sprawie skierowano prośbę o informacje do wszystkich zainteresowanych stron, o których wiadomo, że są nią zainteresowane lub same okazały zainteresowanie. Komisja wysłała kwestionariusze do przemysłu wspólnotowego, dziewięciu innych producentów Wspólnoty, 10 importerów/przedsiębiorców (jeden z nich posiada siedzibę poza Wspólnotą, ale zaopatruje przedsiębiorstwo posiadające swą siedzibę we Wspólnocie) niepowiązanych z białoruskim producentem eksportującym, do trzech podmiotów korzystających oraz do trzech stowarzyszeń zrzeszających podmioty korzystające z produktów.

(109) Poza odpowiedziami dostarczonymi przez przedstawicieli przemysłu wspólnotowego, odpowiedzi na kwestionariusz Komisji udzielili wyżej wymieniony importer z siedzibą poza terenem Wspólnoty, jedno przedsiębiorstwo i jeden producent nieobjęty definicją przemysłu wspólnotowego. Żaden z przedstawicieli podmiotów korzystających z produktów ani stowarzyszeń zrzeszających podmioty korzystające z produktów nie dostarczył odpowiedzi na kwestionariusz, aczkolwiek dwa stowarzyszenia złożyły ogólne odpowiedzi.

(110) Należy przypomnieć, że podczas poprzednich dochodzeń przyjęcie środków zostało uznane za niesprzeczne z interesem Wspólnoty.

2. Interes przemysłu wspólnotowego

- (111) Przez kilka lat przemysł wspólnotowy narażony był na przywóz tanich WPO sprowadzanych po cenach dumpingowych, co powodowało sytuację, w której sprzedaż włókien zwyczajnych nie przynosiła zysku. Chociaż przemysł wspólnotowy rozwinął produkcję włókien WPO o wyższej wartości dodanej, takich jak włókna dwuczęściowe lub trzyplatkowe, włókna barwione, włókien o cechach specjalnych, takich jak włókna ognioodporne, oraz gatunkowych, udział danych włókien w ogólnej wielkości sprzedaży jest stosunkowo niewielki. Działalnością podstawową dla WPO pozostaje zatem nadal produkcja włókien zwyczajnych, przeznaczonych zarówno do przędzenia, jak i jako włókniny. Dane segmenty narażone są na bezpośrednią konkurencję związaną z przywozem towarów po cenach dumpingowych.
- (112) Jest zatem jasnym, że aby utrzymać się na rynku, przemysł wspólnotowy również musi produkować pełen zakres włókien WPO. Aby zapewnić dostawę producent musi mieć dla klientów pełen asortyment włókien. Z tego powodu przemysł wspólnotowy nie jest skłonny, ani też nie może zrezygnować z produkcji zwykłych WPO.
- (113) Jak stwierdzono w motywie 85, przemysł wspólnotowy poprzez redukcję zatrudnienia był w stanie poprawić wykorzystanie swojej mocy produkcyjnej oraz wydajność. Równocześnie, dzięki restrukturyzacji i specjalizacji, w ostatnich latach zachowano dodatnią rentowność, chociaż utrzymała się ona na niezadowalającym poziomie. Należy również wspomnieć, że przemysł wspólnotowy zaspokaja około 33 % zapotrzebowania rynku wspólnotowego.
- (114) W związku z przedstawioną powyżej sytuacją uważa się, że w braku środków przeciwko WPO pochodzącym z Białorusi przemysł wspólnotowy może ponownie ponieść istotne szkody. Istnieje zatem prawdopodobieństwo zaistnienia znacznego pogorszenia się jego sytuacji finansowej i istnieje realna możliwość dalszych redukcji zatrudnienia i zamykania zakładów produkcyjnych.

3. Interesy importerów/przedsiębiorstw

- (115) Jak stwierdzono w motywie 64, przywóz WPO pochodzącego z Białorusi prawie nie istniał w okresie dochodzenia w związku z wygaśnięciem. Dochodzenie wykazało, że tylko jedno przedsiębiorstwo z siedzibą we Wspólnocie nabywało za pośrednictwem państwa trzeciego duże ilości WPO pochodzących z Białorusi, ale WPO były niezwłocznie ponownie wywożone poza teren Wspólnoty. Dochodzenie wykazało, że przedsiębiorstwo z siedzibą we Wspólnocie znalazło inne rynki dla nabytych przez siebie WPO pochodzących z Białorusi, jak również alternatywne źródła przywozu.
- (116) Powyższe stwierdzenia, a także brak współpracy ze strony ośmiu pozostałych importerów/przedsiębiorstw, którzy

otrzymali kwestionariusze, wskazują, że obowiązujące środki dotyczące przywozu towarów pochodzących z Białorusi prawdopodobnie nie miały żadnego większego wpływu na sytuację importerów/przedsiębiorstw we Wspólnocie.

4. Interesy podmiotów korzystających z produktów

- (117) Żaden podmiot korzystający z produktów ani stowarzyszenie zrzeszające podmioty korzystające z produktów nie odpowiedziało na kwestionariusz służący do przeglądu interesów Wspólnoty. Jednakże dwa stowarzyszenia przysłały komentarze, jeden obejmujący poglądy podmiotów korzystających z produktów, działających w przemyśle przędzalniczym, a drugi wypowiadający się w imieniu podmiotów korzystających z produktów, działających w przemyśle wykorzystującym włókninę, głównie do uzupelniania.
- (118) Oba stowarzyszenia wypowiedziały się przeciwko utrzymaniu cła antydumpingowego przeciwko Białorusi, twierdząc, że punitivny charakter danych środków spowodował w praktyce zamknięcie jednego źródła dostaw dla wspólnotowych podmiotów korzystających z produktów. Stwierdzono ponadto, że ze względu na brak dostępu do odpowiednich ilości wszystkich typów WPO oferowanych przez przemysł wspólnotowy wspólnotowe podmioty korzystające z produktów poniosły szkodę z powodu zwiększonej konkurencyjności wobec ich produktu końcowego ze strony państw trzecich. Równocześnie podmioty korzystające z produktów stały się mniej konkurencyjne z powodu wyższych kosztów surowca. Ten argument był szczególnie podkreślany przez przedstawicieli przemysłu przędzalniczego.
- (119) Jeśli chodzi o dostępność wszystkich rodzajów włókien WPO, dochodzenie potwierdziło, że zmiana produkcji jednego typu WPO na drugi wymaga tylko niewielkich zmian urządzeń produkcyjnych, takich jak stosowanie innego typu dyszy przędzalniczej. Uwaga ta była również przekazywana przez stowarzyszenia zrzeszające podmioty korzystające z produktów podczas wcześniejszych dochodzeń. Dochodzenie obecne wykazało, że producenci objęci definicją przemysłu wspólnotowego posiadają techniczne środki do produkcji wszystkich typów WPO. Przedstawiciele przemysłu wspólnotowego deklarują, że nie są w stanie dostarczać WPO po niskich cenach, jakich oczekują potencjalni nabywcy.
- (120) Dochodzenie wykazało ponownie, że zaprzestanie utrzymania w mocy ceł antydumpingowych w stosunku do Białorusi może doprowadzić do poważnych zakłóceń na rynku oraz do zamknięcia zakładów produkcyjnych na terenie Wspólnoty. To nie leżałoby w długoterminowym interesie podmiotów korzystających z produktów, którzy zakupują ponad 33 % WPO od przemysłu wspólnotowego, a ich wymagania dotyczą specjalnych rodzajów włókna, niedostępnych w państwach trzecich.

- (121) Z powodu braku współpracy ze strony podmiotów korzystających z produktów nie można było dokładnie obliczyć możliwego wpływu projektowanych środków na bieżące dochodzenie ani też nawet wpływu na bieżące środki. Jednakże jak stwierdzono w motywie 63, w okresie dochodzenia w związku z wygaśnięciem we Wspólnocie sprzedano zaledwie nieznaczną ilość produktów przywożonych z Białorusi.
- (122) Uważa się również, że cło początkowo nałożone na WPO z Białorusi zostało ustalone na poziomie niezbędnym do usunięcia spowodowanego przez nie dumpingu wyrządzającego szkody. Rynek wspólnotowy nie został zamknięty dla tego wywozu, ale najprawdopodobniej białoruski producent eksportujący znalazł bardziej atrakcyjne rynki, w szczególności w Stanach Zjednoczonych Ameryki oraz w Rosji. W związku z proponowanym obniżeniem wysokości cła antidumpingowego wydaje się bardzo prawdopodobne, że przywóz z Białorusi, w porównaniu z innymi źródłami zaopatrzenia, okaże się bardziej atrakcyjny dla wspólnotowych podmiotów korzystających z produktów. To zaś spowodowałoby obniżenie ich kosztów.
- (123) W związku z powyższym uważa się, że projektowane środki, zapobiegając poważnym zaburzeniom, spowodowanym ponownym pojawieniem się dużej wielkości przywozu towarów po cenach dumpingowych pochodzących z Białorusi, prawdopodobnie zwiększą konkurencję na rynku wspólnotowym.

5. Wnioski

- (124) Wobec powyższego stwierdza się, że nie ma istotnych powodów przemawiających przeciwko przedłużeniu okresu obowiązywania istniejących środków antidumpingowych.

H. CŁA

- (125) W oparciu o ustalenia przygotowane do celów przeglądu w związku z wygaśnięciem i zgodnie z przepisem art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego środki antidumpingowe stosowane wobec przywozu włókien odcinkowych z poliestru pochodzących z Białorusi winny zostać utrzymane.
- (126) Ponieważ obowiązujące cło antidumpingowe w stosunku do WPO zostało rozszerzone rozporządzeniem (WE) nr 2513/97 dodatkowo na przywóz KWP pochodzącego z Białorusi, te środki są również utrzymane.
- (127) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i okolicznościach leżących u podstaw utrzymania istniejących środków. Ponadto stronom

przyznano czas na przedstawienie uwag związanych z ogłoszeniem tych informacji. Nie wpłynęły żadne uwagi mogące spowodować zmianę powyższych wniosków.

- (128) Z powyższego wynika, że w oparciu o ustalenia przeglądu tymczasowego (patrz motywy 42 i 43) oraz jak przewiduje to art. 113 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, cło antidumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1490/96 i rozszerzone rozporządzeniem (WE) nr 2513/97 winno zostać obniżone do wysokości 21,0 % wyrażonej jako procent ceny przed nałożeniem cła netto franco granica Wspólnoty, ustalonej w ocenie w okresie dochodzenia w związku z przeglądem tymczasowym. Ten poziom cła dotyczy zarówno przywozu WPO jak i KWP pochodzącego z Białorusi.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antidumpingowe na przywóz syntetycznych włókien odcinkowych z poliestru, niezgrzeblonych, nieuczesanych i nieprzerobionych w inny sposób do przędzenia, sklasyfikowanych w ramach kodu CN 5503 20 00, pochodzących z Białorusi.

2. Niniejszym rozszerza się ostateczne cło antidumpingowe na przywóz kabla z włókna poliestrowego, w skrócie KWP, objętego kodem CN 5501 20 00, pochodzącego z Białorusi, po kursie walutowym ustalonym w ust. 3 niniejszego artykułu.

3. Stawka ostatecznego cła antidumpingowego na produkty opisane w ust. 1 i 2 mającego zastosowanie do ceny netto franco granica Wspólnoty, przed ocleniem, wynosi 21,0 %.

Artykuł 2

Stosują się obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych, chyba że ustalono inaczej.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 8 października 2002 r.

W imieniu Rady

T. PEDERSEN

Przewodniczący
